

SXEDIO.F32

5. 4. 1947. Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΔΕΡΚΩΝ ΙΩΚΑΕΙΜ ΦΘΑΝΕΙ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΩΣ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ ΚΑΙ ΠΡΟΕΔΡΕΥΕΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΣΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΟΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΕΣ ΚΥΡΗΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΦΟΥ ΔΕΣΜΕΥΟΝΤΑΙ ΝΑ ΜΗ ΑΠΟΔΕΧΘΟΥΝ ΕΚΛΟΓΗ ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟ ΘΡΟΝΟ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Με τις αποφάσεις που είχε ανακοινώσει ο βρετανός υπουργός Αποικιών Κρήτης Τζόουνς στις **23** Οκτωβρίου **1946** με τις οποίες καταργήθηκαν οι νόμοι περί εκλογής Αρχιεπισκόπου, άνοιγε ο δρόμος για τη διενέργεια των πρώτων εκλογών από το **1933** που είχε πεθάνει ο Αρχιεπίσκοπος Κύριλλος.

Όμως επειδή ο Κρήτης Τζόουνς απέκλειε με τις δηλώσεις του και το αίτημα της Ένωσης, μια και είχε ανακοινώσει, παράλληλα με τα μέτρα για την Εκκλησία, την πρόθεση για παραχώρηση συντάγματος για τους Κυπρίους, αυτοί έστειλαν πρεσβεία στην Αθήνα και το Λονδίνο υπό τον Τοποτηρητή του Αρχιεπισκοπικού Θρόνου, Μητροπολίτη Πάφου Λεόντιο, για να διατρανώσει το αίτημα των Κυπρίων.

Ενώ ακόμα η Πρεσβεία συνέχιζε την πορεία της στο Λονδίνο, ο εξόριστος από το **1931** Μητροπολίτης Κερύνειας Μακάριος, επέστρεψε στην Κύπρο, ελεύθερος πια μαζί με τους άλλους εξορίστους και με την επιστροφή του άρχιζε η αντίστροφη μέτρηση για την πλήρωση του Αρχιεπισκοπικού θρόνου.

Όμως για την εκλογή Αρχιεπισκόπου χρειαζόνταν τρεις Μητροπολίτες, για να έχει απαρτία η Ιερά Σύνοδος και για να είναι δυνατό να γίνουν όλα σύμφωνα με τη νομοκανονική τάξη και το Οικουμενικό Πατριαρχείο δέχθηκε να στείλει το Μητροπολίτη Δέρκων Ιωακείμ, για να συμπληρωθεί η Ιερά Σύνοδος.

Με το Λεόντιο όμως στο Λονδίνο να ηγείται της πρεσβείας δεν ήταν δυνατό να προχωρήσει η διαδικασία παρά μόνο σαν θα επέστρεφε ο Λεόντιος και θα ερχόταν και ο Μητροπολίτης Δέρκων.

Η παρουσία του Κερύνειας μεταξύ του λαού

έδωσε αφορμή σε κατηγορίες εναντίον του ότι είχε αρχίσει προεκλογική εκστρατεία για τον Αρχιεπισκοπικό θρόνο πριν αρχίσουν οι διαδικασίες.

Οι κατηγορίες και κυρίως ψίθυροι προέρχονταν από την Αριστερά παράταξη και το ΑΚΕΛ την οποία ο Μακάριος δεν χώνευε καθόλου.

Οι κατηγορίες του ΑΚΕΛ εναντίον του Μακαρίου γίνονταν γιατί το ΑΚΕΛ παρουσιαζόταν αποφασισμένο να παίξει ρόλο στην εκλογή Αρχιεπισκόπου ενώ ευνοούσε την εκλογή του Λεοντίου.

Ο Κυρηναίος άρχισε τον πόλεμο εναντίον του ΑΚΕΛ με την επιστροφή του εξαπολύοντας τους μύδρους του εναντίον του κόμματος της Αριστεράς.

Σε δήλωση στις **31** Δεκεμβρίου **1046** ο Κυρηναίος απείλησε να εκκαθαρίσει "τον Αμπελώνα του Κυρίου", όπως είπε, από την Αριστερά.

Απαντώντας σε παρατηρήσεις δεξιοφρόνων, ότι παρενοχλούντο από Αριστερούς είπε:

"Οι περισσότεροι (που σας ενόχλησαν) είναι παραπλανημένοι και καταλλήλως διαφωτιζόμενοι, δεν θα βραδύνουν να επανεύρουν εαυτούς και να ακολουθήσουν τον ορθόν δρόμον. Οσοι όμως ήθελον συνεχίσει εργαζόμενοι κατά τρόπον αντίθετον προς τα θρησκευτικά και εθνικά ιδεώδη θα δοκιμάσωσι την σωφρονίζουσαν τιμωρίαν. Εν πάση περιπτώσει είναι καιρός να καθαρισθή ο αμπελών του Κυρίου από τα οποιαδήποτε ζιζάνια και διά παντός τρόπου".

Ενώ ο Κυρηναίος Μακάριος συνέχιζε τις επαφές του στη Λευκωσία, οι υποστηρικτές των δύο Μητροπολιτών άρχισαν να κινητοποιούνται και ο Λεόντιος αντιδρώντας απέστειλε τηλεγράφημα στις **12** Ιανουαρίου **1947** τιμώντας τα όσα είχε συμφωνήσει με τον Κυρηναίος τόσο το **1937** όσο και το **1946** λίγο προηγουμένως ότι δεν θα διεκδικούσε το θρόνο του Αποστόλου Βαρνάβα.

Ανέφερε ο Λεόντιος στο τηλεγράφημά του:

"Δημοσιεύσατε πάσαις εφημερίσιν. Ουδόλως αποβλέπω Αρχιεπισκοπικόν θρόνον Κύπρου, ούτε δέχομαι να τεθή οθενδήποτε υποψηφιότης μου

εκλογήν"- (δημοσιεύσετε σε όλες τις εφημερίδες. Δεν αποβλέπω στον Αρχιεπισκοπικό θρόνο Κύπρου, ούτε δέχομαι να τεθεί οποθενδήποτε υποψηφιότητα μου για εκλογή).

Ο Κυρηναίος Μακάριος φαινόταν όμως ότι είχε κάμει δεύτερες σκέψεις και συνασπίστηκε με τη Δεξιά και δέχθηκε τους εναγκαλισμούς των ανθρώπων που βρίσκονταν στη Μητρόπολη της πόλης όπως ήταν οι Πολύκαρπος Ιωαννίδης και Ξενοφών Κουμπαρίδης.

Η Αριστερά άρχισε να προβληματίζεται κι αυτή πως θα κατάφερνε να παρουσιασθεί στο προσκήνιο και να έχει λόγο στα τεκταινόμενα.

Ενώ διαφωνούσε με τον Μητροπολίτη Μακάριο δέχθηκε να υποστηρίξει το συλλαλητήριο που έγινε στις **16** Φεβρουαρίου στη Λευκωσία σε ένδειξη διαμαρτυρίας για την αρνητική στάση που τηρούσε η Αγγλία έναντι της Κυπριακής πρεσβείας υπό τον Λεόντιο και δέχθηκε όπως κύριος ομιλητής είναι ο Κυρηναίος.

Όμως ο Κυρηναίος τους ανταπέδωσε την προθυμία με μια νέα επίθεση από το βήμα εναντίον της Αριστεράς και της πολιτικής της, ιδιαίτερα έναντι της ελληνικής Κυβέρνησης, η οποία όμως, είπε, προπηλακίζόταν στα πρόσωπα των Κυβερνητών της.

Ταυτόχρονα με ανακοίνωση του Πολιτικού Γραφείου του ΑΚΕΛ ζητείτο η σύγκληση διακομματικής σύσκεψης στην οποία να μελετούνταν όλα τα καυτά θέματα και να λαμβάνονταν οι κατάλληλες αποφάσεις (**12.2.1947**);

"Το Π.Γ. της Κ. Ε. ΑΚΕΛ διαπιστώνει ότι ο εθνικοαπελευθερωτικός μας αγών εισέρχεται εις το κρισιμώτερον του στάδιον και επαναλαμβάνει ότι το ζήτημα της εθνικής μας ενότητας και ενοποιημένης εθνικής δράσεως ολοκλήρου του ελληνικού Κυπριακού λαού είναι το πλέον επείγον και επιτακτικόν καθήκον.

Προτείνει δε εις το Εθναρχικόν Συμβούλιον να καλέση το ταχύτερον μίαν διακομματική σύσκεψιν η οποία να μελετήσει την από κοινού αντιμετώπισιν της καταστάσεως, η οποία εδημιουργήθη με την αρνητικήν απάντησιν του Υπουργού των αποικιών και την λήψιν

πρακτικών μέτρων διά την οργάνωσιν και συστηματοποίησιν ενός προγραμματισμένου απελευθερωτικού αγώνος".

Εισήγηση για διακομματική αντιπροσώπευση για καθορισμό κοινής πορείας πλεύσης είχε υποβάλει προς τον Κυρηνείας ο Ιωάννης Κληρίδης, ενώ βρισκόταν καθ' οδόν προς το Λονδίνο με τα άλλα μέλη της Προβείας.

Ο Κυρηνείας, όπως αποκάλυψε αργότερα ο Κληρίδης, ενώ βρήκε λογική την εισήγηση του, σαν γύρισε στην Κύπρο και άρχισε να προβάλλει πιο έντονα το αίτημα αυτό το ΑΚΕΛ, δεν δέχθηκε προώθηση της ιδέας για διακομματική αντιπροσώπευση.

Τα πράγματα οδηγούνταν στο βάραθρο με τις σχέσεις των δυο παρατάξεων να επιδεινώνονται όλο και περισσότερο.

Ο Κυρηνείας λόγω του γεγονότος ότι είχε ζήσει τον εμφύλιο στην Ελλάδα, σε όλη του την έκταση, δεν ήθελε να ακούσει για τους κομμουνιστές. Το άσπρο που θεωρούσε η μια παράταξη ότι ήταν το σωστό, ήταν για την άλλη το μαύρο. Και το κακό συνεχιζόταν και οξυνόταν. Όσοι ανήκαν στη Δεξιά παράταξη χαρακτηρίζονταν μοναρχοφασίστες ή απλώς φασίστες ή "εθνικόφρονες", ενώ όσοι ανήκαν στην αριστερή παράταξη "εθνικοί λεπροί" και "εθνοκτόνοι ερυθροί".

Ταυτόχρονα οι δεσμοί των δυο πλευρών με την Ελλάδα έπαιζαν σημαντικό ρόλο: Η Δεξιά τασσόταν ανεπιφύλακτα με την Κυβέρνηση της Ελλάδας και η Αριστερά με τους κομμουνιστές του ΕΑΜ/ΕΛΑΣ στη σύγκρουση τους κατά τον ελληνικό εμφύλιο.

Και ενώ η Δεξιά με επικεφαλής την Εθναρχία οργάνωνε εράνους υπέρ του ελληνικού στρατού, το ίδιο έκαμνε και η Αριστερά υπέρ των κομμουνιστών ανταρτών.

Τα μηνύματα της Ελληνικής Κυβέρνησης έπεφταν στα αυτιά των Δεξιών όπως και εκείνα του ΕΑΜ/ΕΛΑΣ στ' αυτιά των Αριστερών.

Παρά τις προσπάθειες της η Αριστερά έμεινε έξω του νυμφώνος και τα τεκταινόμενα και σαν γύρισε

ο Τοποτηρητής Λεόντιος από το Λονδίνο με την Πρεσβεία τόσο το αίτημα της για διακομματική όσο και συνεργασία σε άλλους τομείς παρέμενε αιωρούμενο.

Ετσι η Αρισερά πήρε την απόφαση, εφ' όσον δεν λαμβανόταν υπόψη η γνώμη της να προχωρήσει μόνη της στην υπόδειξη υποψηφίου για τον Αρχιεπισκοπικό θρόνο και να ρίψει όλο το βάρος της για την ανάδειξη του. Οι τελευταίες δημοκρατικές εκλογές ήταν ενδεικτικές της δύναμης της και της επιρροής της και πίστευε ότι θα μπορούσε να αναδείξει με τη δύναμη της το νέο Αρχιεπίσκοπο.

Η πρώτη συνεδρία της Ιεράς Συνόδου μετά την άφιξη του απεσταλμένου του Οικουμενικού Πατριαρχείου Μητροπολίτη Δέρκων Ιωακείμ έγινε στις **5 Απριλίου 1947** και αυτής προήδρευσε ο Δέρκων.

Στην πρώτη αυτή επίσημη συνεδρία οι δυο Κύπριοι Μητροπολίτες Κερύνειας Μακάριος και Πάφου Λεόντιος έδωσαν το λόγο τους κατά τη διάρκεια "προσευχής μετά θυμιάματος ενώπιον του Ιερού Ευαγγελίου" ότι δεν θα δέχονταν εκλογή στον Αρχιεπισκοπικό θρόνο της Κύπρου.

Ανέφεραν επίσης ότι και αν υποδεικνύονταν δεν θα δέχονταν την εκλογή "προς αποφυγήν ατόπων και χρονοτριβής επιβλαβούς εις τα πράγματα της Θεοσώστου ημών νήσου".

Τις εργασίες της ιστορικής αυτής συνόδου που συγκροτήθηκε στις **11** το πρωί της **5ης Απριλίου 1947** άνοιξε ο Δέρκων Ιωακείμ που ανέλαβε ως αντιπρόσωπος της χηρευούσης Μητροπόλεως Κιτίου, που είπε:

"Αγαπητοί εν Χριστώ αδελφοί,

Αγιε Τοποτηρητά του Θρόνου, Μητροπολίτα Πάσφου και γεραρέ Αγιε Κυρηναίας.

Με βαθυτάτην κατάνυξιν ανυμνώ και δοξάζω τον Πανάγαθον τον ευδοκήσαντα όπως επιφυλάξη εις εμέ τον ελάχιστον, τον υψηλόν κλήρον να διακονήσω εις τας αρρήκτους αυτού Βουλάς και φορεύς γενόμενος της γνησίας στοργής της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας προς την ούτω από ετών εν δειναίς πριστάσεις

δοκιμαζομένην αποστολικήν Εκκλησίαν (της Κύπρου) να διαδράμω θαλάττας τε και αιθέρας και κατευσωθείς εν μέσω της τόσον φιλοξένου ατμοσφαιρας, ην πανταχόθεν αναπνέω, να παρακαθήσω σήμερον μεθ' ημών ως εις εξ' υμών.

Και την τιμή και τη χαράν ταύτην, κατά κόσμον ειπείν, οφείλω κατά πρώτον λόγον εις την ιστορικήν ανά του αιώνος αφοσίωσιν της Κυπριακής προς την Μεγάλην Εκκλησίαν, αφοσίωσιν ην τελείως εδικαιολόγησαν και κατά την τελευταίαν ταύτην δοκιμασίαν σας αι αδιάκοποι και αγωνιώδεις μέριμναι της Μεγάλης Εκκλησίας όπως παντί τρόπω εξευρεθή η θεραπεία της εκκλησιαστικής σας εκκρεμότητος.

Αλλ' ας μοι επιτραπή να προσθέσω ως δευτέραν αιτίαν της εν μέσω Υμών παρουσίας μου, την τε προσωπικήν μου βαθείαν αγάπην προς τον χριστιανικόν λαόν της Κύπρου και την αμέριστον εκτίμησιν και αδελφικήν μου φιλίαν προς τα πρόσωπα αμοιτέρων ημών, Άγιοι Άδελφοί μου, των οποίων τους πολυετείς αγώνας υπέρ της κυπριακής Εκκλησίας παρηκολούθουν μετά θαυμασμού και θερμής συμπαθείας.

Και νυν αδελφοί, ελθών αδελφική προτροπή και αδεία της αγιωτάτης Εκκλησίας Κύπρου και λεπτή επινεύσει του Παναγιωτάτου Οικουμενικού Πατριάρχου και της περί αυτόν Ιεράς Συνόδου ως εκπρόσωπος της χηρευούσης Μητροπόλεως Κιτίου, προς συμπλήρωσιν του σώματος της Ιεράς υμών συνόδου κατά την ιεράν και ιστορικήν ταύτην στιγμήν της ενάρξεως των εκλογικών αυτής εργασιών, παρέχω προς υμάς εν φόβω Θεού την διαβεβαίωσιν ότι θα προσφέρω και εγώ εν ολοψύχω αυταπαρνήσει τας ταπεινάς μου υπηρεσίας, εν όλω τω μέτρω των δυνάμεων μου, διά τη βάσει του εν ισχύϊ Καταστατικού της αγιωτάτης υμών Εκκλησίας διεξαγωγής των εκλογών, δι' ων θα πληρωθή μετά 13ετή χηρείαν ο Αρχιεπισκοπικός θρόνος της Κύπρου και θα αναδειχθή διά της χάριτος του παναγίου πνεύματος και της εν χριστιανική πίστει και ομονοία ψήφου του τε κλήρου και του λαού Ποιμενάρχης, ικανός και άξιος

να οδηγήσει τον ευσεβή χριστιανικό λαό της Κύπρου, εις νομάς σωτηρίου.

Το έργο ημών είναι βαρύ, αλλά και άγιον, ίσως θα αντιμετωπίσει δυσχερείας, αλλ' η χάρις του Θεού ή τα ασθενή θεραπεύουσα και τα ελλείποντα αναπληρούσα και η αμοιβαία ημών των εν Χριστώ αδελφών κατανόησις, η ακατάλυτος, ομόνοια και η αδιάσπαστος ημών αγάπη θα μας οδηγήσουν ασφαλώς εις το ποθητόν τέρμα διά της συντομωτέρας οδού.

Αποδεχόμενος δε ως μίαν επί πλέον ένδειξιν της προς την Μεγάλην του Χριστού Εκκλησίαν ευλαβούς ημών αφοσιώσεως, την εις την εμήν ταπεινότητα και ανάθεσιν της Προεδρίας των εργασιών της Συνόδου, κηρύττω την έναρξιν αυτής επικαλούμενος χάριν του κυρίου και την ευλογίαν του Αποστόλου Βαρνάβα εφ' ημών και επί το έργο ημών".

(Μεταγλώττιση)

"Αγαπητοί εν Χριστώ αδελφοί,

Αγιε Τοποτηρητή του Θρόνου, Μητροπολίτη Πάσφου και γεραρέ Αγιε Κυρηναίας.

Με βαθύτατη κατάνυξη ανυμνώ και δοξάζω τον Πανάγαθο ο οποίος ευδόκησε όπως επιφυλάξει σε μένα τον ελάχιστο, τον υψηλό κλήρο να διακονήσω στις άρρηκτες του Βουλές και αφού έγινα φορέας της γνήσιας στοργής της Μεγάλης Εκκλησίας του Χριστού προς την από ετών σε δεινές περιστάσεις δοκιμαζόμενη αποστολική Εκκλησία (της Κύπρου) να διαδράμω θάλασσες και αιθέρες και αφού κατευοδώθηκα σε τόσο φιλόξενη ατμόσφαιρα, την οποίαν παντού αναπνέω, να παρακαθήσω σήμερα μαζί σας ως ένας από σας.

Και την τιμή και τη χαρά αυτή που οφείλω κατά πρώτο λόγο στην ιστορική αφοσίωση της Κυπριακής Εκκλησίας προς τη Μεγάλη Εκκλησία, αφοσίωση την οποία δικαιολόγησαν εντελώς και κατά την τελευταία αυτή δοκιμασία σας οι αδιάκοπες και αγωνιώδεις μέριμνες της Μεγάλης Εκκλησίας όπως με κάθε τρόπο εξευρεθεί η θεραπεία της εκκλησιαστικής σας

εκκρεμότητας.

Αλλά ας μου επιτραπεί να προσθέσω ως δεύτερη αιτία της παρουσίας μου στο μέσο σας και την προσωπική μου βαθιά αγάπη προς τον χριστιανικό λαό της Κύπρου και την αμέριστη εκτίμηση και αδελφική μου φιλία προς τα πρόσωπα και των δυο μας, Άγιοι Αδελφοί μου, των οποίων τους πολυετείς αγώνες υπέρ της κυπριακής Εκκλησίας παρακολουθούσα με θαυμασμό και θερμής συμπάθειας.

Και τώρα αδελφοί, αφού ήλθα με αδελφική προτροπή και άδεια της αγιότατης Εκκλησίας Κύπρου και με λεπτή επίνευση του Παναγιώτατου Οικουμενικού Πατριάρχη και της Ιεράς Συνόδου ως εκπρόσωπος της Μητρόπολης Κιτίου που χηρεύει προς συμπλήρωση του σώματος της Ιεράς μας Συνόδου κατά την ιερή και ιστορική αυτή στιγμή της έναρξης των εκλογικών της εργασιών, παρέχω προς σας με φόβο Θεού τη διαβεβαίωση ότι θα προσφέρω και εγώ ολόψυχα τις ταπεινές μου υπηρεσίες, σε όλο το μέτρο των δυνάμεων μου, για τη διεξαγωγή εκλογών με βλαση το ισχύον Καταστατικό της αγιωτάτης μας Εκκλησίας, με τις οποίες θα πληρωθεί μετά **13**ετή χηρεία ο Αρχιεπισκοπικός θρόνος της Κύπρου και θα αναδειχθεί με τη χάρη του παναγίου πνεύματος και της ψήφου, με χριστιανική πίστη και ομόνοια και του κλήρου και του λαού Ποιμενάρχης, ικανός και άξιος να οδηγήσει τον ευσεβή χριστιανικό λαό της Κύπρου, σε νομάς σωτήριες.

Το έργο μας είναι βαρύ, αλλά και άγιο, ίσως θα αντιμετωπίσει δυσχέρειες, αλλά η χάρη του Θεού ή τα ασθενή θεραπεύουσα και τα ελλείποντα αναπληρώνουσα και η αμοιβαία μας κατανόηση των εν Χριστώ αδελφών, η ακατάλυτη, ομόνοια και η αδιάσπαστη μας αγάπη θα μας οδηγήσουν ασφαλώς στο ποθητό τέρμα με τη συντομότερη οδό.

Αποδεχόμενος δε ως μίαν επί πλέον ένδειξη της προς ευλαβούς μας αφοσίωσης προς τη Μεγάλη Εκκλησία του Χριστού, την ανάθεση στην ταπεινότητα μου της Προεδρίας των εργασιών της Συνόδου, κηρύσσω την έναρξη της επικαλούμενος τη χάρη του κυρίου και την

ευλογία του Αποστόλου Βαρνάβα σε σας και στο έργο σας".

Η απόφαση των δύο Μητροπολιτών περιλαμβανόταν σε εγκύκλιο που εκδόθηκε μετά τη συνεδρία:

"Κατά την σημερινήν πρώτην συνεδρίαν της Κανονικής Εκλογικής Συνόδου της Αγιοτάτης Εκκλησίας της Κύπρου, οι συνοδικοί Μητροπολίται Πανιερώτατοι Πάφου κ. Λεόντιος και Κυρηνείας κ. Μακάριος, ελευθέρα βουλήσει και οθενδήποτε επηρεασμού, εδήλωσαν ότι ουδόλως αποβλέπουσιν εις τον Αρχιεπισκοπικόν Θρόνον του Αποστόλου Βαρνάβα, ούτε δέχονται να τεθή υποψηφιότης αυτών οποθενδήποτε κατά την επί θύραις εκλογήν Αρχιεπισκόπου Κύπρου, τυχόν δε εκλεγόμενοι θα παραιτηθώσιν αυτή τη στιγμή εν τω Μεγάλω Συνοδικώ, όπως η εκλογική συνέλευσις χωρήσει εις εκλογήν άλλου προσώπου.

Η Αγία Σύνοδος ακούσασα την ανωτέρω δήλωσιν απεδέξατο ταύτην και συνιστά πατρικώς εις το χριστεπώνυμον πλήρωμα ίνα και τούτο δεχόμενον αυτήν, εν υπακοή Χριστού, μη αποβλέψη εις τους ως άνω ιεράρχας, αλλ' εκλέξη άλλον ως Αρχιεπίσκοπον Κύπρου, προς αποφυγήν ατόπων και χρονοτριβής επιβλαβούς εις τα πράγματα της Θεοσώστου ημών νήσου.

Επικαλούμενοι επί πάντας την χάριν του Παναγίου Πνεύματος, όπως εν αγάπη του Πατρός ομονοούντες και ομοφωνούντες χωρήσωσι μαθ' ημών όσον οίον τε τάχιον εις τελείωσιν του μεγάλου έργου εις ο αποδυόμεθα προς αποκατάστασιν της χηρευούσης Αρχιεπισκοπής Κύπρου, ευλογούμεν άπαντας και διατελούμεν.

Εν τη Ιερά Αρχιεπισκοπή Κύπρου

τη 5η Απριλίου 1947

διάπυροι προς Θεόν ευχέται

+Ο Δέρκων ΙΩΑΚΕΙΜ.

+Ο Κυρηνείας ΜΑΚΑΡΙΟΣ.

+Ο Πάφου ΛΕΟΝΤΙΟΣ, Τοποποιητής του

Αρχιεπισκοπικού Θρόνου Κύπρου".

(Μεταγλώττιση)

"Κατά τη σημερινή πρώτη συνεδρία της Κανονικής Εκλογικής Συνόδου της Αγιοτάτης Εκκλησίας της Κύπρου, οι συνοδικοί Μητροπολίτες Πανιερώτατοι Πάφου κ. Λεόντιος και Κυρηνείας κ. Μακάριος, με ελεύθερη βούληση και χωρίς επηρεασμό από οπουδήποτε, δήλωσαν ότι καθόλου δεν αποβλέπουν στον Αρχιεπισκοπικό Θρόνο του Αποστόλου Βαρνάβα, ούτε δέχονται να τεθεί υποψηφιότητα τους οποθενδήποτε κατά την επικείμενη εκλογή Αρχιεπισκόπου Κύπρου, τυχόν δε εκλεγόμενοι θα παραιτηθούν αυτήν τη στιγμή στο Μεγάλο Συνοδικό, όπως η εκλογική συνέλευση προχωρήσει σε εκλογή άλλου προσώπου.

Η Αγία Σύνοδος αφού άκουσε την ανωτέρω δήλωση την αποδέχθηκε συνιστά πατρικώς στο χριστεπώνυμο πλήρωμα όπως και τούτο δεχόμενο αυτήν, σε υπακοή Χριστού, να μη αποβλέψει στους ως άνω ιεράρχες, αλλά να εκλέξει άλλον ως Αρχιεπίσκοπο Κύπρου, προς αποφυγή ατόπων και επιβλαβούς χρονοτριβής στα πράγματα της Θεοσώστου μας νήσου.

Επικαλούμενοι σε όλους τη χάρη του Παναγίου Πνεύματος, όπως σε αγάπη του Πατρός ομονοούντες και ομοφωνούντες προχωρήσουν μαζί μας όσο γίνεται πιο γρήγορα για τελείωση του μεγάλου έργου στο οποίο αποδύομαστε προς αποκατάσταση της Αρχιεπισκοπής Κύπρου που χηρεύει, ευλογούμε όλους και διατελούμε.

Στην Ιερά Αρχιεπισκοπή Κύπρου

τη 5η Απριλίου 1947

διάπυροι προς Θεόν ευχέτες

+Ο Δέρκων ΙΩΚΕΙΜ.

+Ο Κυρηνείας ΜΑΚΡΙΟΣ

+Ο Πάφου ΛΕΟΝΤΙΟΣ, Τοποποιητής του Αρχιεπισκοπικού Θρόνου Κύπρου".

